

Všechno cos mi chtěl říct

Oboroh

Všechno cos mi chtěl říct , možná mnohem víc, řek mi tvůj pouhý stín.

Když si ve dveřích stál, nocí prorůstal a vejít dál ses zdráhal

V němých odstínech tmy, rozpaky a my, atomy našich těl
Z řečí nebylo nic, plamen voskovic v dechu tvých plic se vzdává
l.

Černá bílá, rub a líc, úzkost síla, všechno nic.

Ticho otázek tvých přeťal ostrý smích, ví jen Bůh kde se vzal.
Kdo z nás komu se smál, kdo všechno vzdal, kdo nevěřičně zíral.

Jak se v hejna dravých ptáků mění útržky našich odpuštění.

4) Až Ti podpálím dům, řekni sousedům, že šlo o pouhý žert
Až až mi rozbiješ tvář, nebudu lhář, řeknu-li to se stává

Černá bílá, rub a líc, úzkost síla, všechno nic.

Všechno cos mi chtěl říct , možná mnohem víc, řek mi tvůj pouhý stín.